

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

Pas paa pigerne

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

FY@Bi
gratis

Das paa Pigerne

A/S Palladium præsenterer

PAS PAA PIGERNE!

Et Palladium-Lystspil

Iscenesat af LAU LAURITZEN sen.

Fotografer: Carlo Bentsen og Einar Olsen

Ny Kopi med Musikunderlægning af
SVEN GYLDMARK

Personerne:

Direktøren	Chr. Schrøder
Hans Døtre	{ Lili Lani Marguerite Viby
To unge Herrer	{ Erling Schroeder Edouard Mielche
Kammertjeneren	Alex Suhr
Sekretæren	Juliette Brandt
To Indbrudstyre	{ Poul Guldager Aage Bendixen
Vandrefuglene	{ Chr. Arhoff Arthur Jensen

samt

FYRTAARNET og BIVOGNEN

Eneret: A/S Film-Centralen-Palladium

Das paa Digerne!

Der er mange Maader at rejse paa! Den rige Direktør Browns to unge Døtre foretrækker en første Klasses Kupé i et Hurtigtog. Medens Toget suser hen ad Skinnerne paa Vej mod den store By, gør de unge Damer paa en mærkelig Maade Bekendtskab med to underlige Fyre, den ene lang og tynd, den anden lille og tyk . . . . Fy og Bi!

Fy og Bi er paa Vej til Hovedstaden for at søge Plads, de har en Introduktionskrivelse med, og det viser sig, at den er til de unge Damers Fader.

„Jamen, hvad kan I da?“ spørger disse og ser paa de to mærkværdige Fremtoninger.

„Vi kan alt . . . . tilsammen altsaa! Hvad den ene ikke kan, det kan den anden . . . og omvendt!“ svarer de med sejr sikre Smil. De unge Damer lover yderligere at lægge et godt Ord ind for dem.

Direktør Brown er imidlertid saa vant til sine Pigebørns mange „Numre“ med ham, at han modtager Fy og Bi med megen Mistro, og da han ser, hvor underlige de ser ud, tror han, det er Forklædning, og smider paa en elskværdig, men bestemt Maade Fy og Bi ud . . .

Vore to Venner, for hvem det var ramme Alvor, drager modløse bort. De havner nede ved en Lystbaadehavn, og da de er trætte, lister de sig ned i en Motorbaad og lægger sig til at sove.

De unge Piger har bestemt sig til at tage i Sommerlejr med deres Veninder, men Faderen befaler dem at blive hjemme, da de faar Gæster, to unge Herrer, Sønner af en rig Forretningsforbindelse og et passende Parti for dem.

Frøkerne Brown er ikke sikre paa Faderens Smag, og de anbringer sig derfor ved et Vindue for at iagttage de to Gentlemen, naar de ankommer. En Bil kører op foran Huset, og to unge Mænd stiger ud, Pigerne er ved at besvime, saa frygtelige havde de nu ikke tænkt sig dem. De beslutter nu at flygte ud til Sommerlejren, og efter at have skrevet et rasende Brev til Faderen stikker de af . . . . lidet anende, at det er de forkerte unge Mænd, de har set . . . . de andre kommer nogle Sekunder efter og er særdeles elegante og charmerende.

For at komme ud til Sommerlejren maa Pigebørnene

sejle derud. I en frygtelig Fart iler de ned til Faderens Motorbaad og ser til deres Forbavselse, at Fy og Bi har slaaet sig ned der. De tror dog, at Faderen har antaget dem til at passe Baaden, og giver dem Ordre til straks at starte . . . .

Der er nemmere sagt end gjort, for Fy og Bi har aldrig før sejlet en Motorbaad, men de tager sig en overlegen Mine paa, og ved at trykke og trække i forskellige Grejer faar de Baaden i Gang. En saadan Sejlads er aldrig før set paa noget Hav, Damerne er rasende, men maa finde sig i Bivognens ejendommelige Manøvrering, indtil Baaden pludselig gaar i

Brand. Fy og Bi redder de unge Piger i Land paa en mere original end behagelig Maade. De er strandet paa en øde Kyst, hvor der kun ligger en ensom Bungalow, som er laaset og forladt.

Fy og Bi bryder ind, og snart har de fire Skibbrudne faaet Ild paa Pejsen og indrettet sig efter Forholdene. Alt synes fredeligt, thi de fire i Bungalowen ved ikke, at denne af to farlige Forbrydere er brugt til Skjulested for et kostbart Smykke, som fornylig er stjaalet. Da Tyvene kommer og opdager, at Bungalowen er beboet, forsøger de paa forskellig Maade at faa deres Smykke igen. Vore to Helte, som

har opdaget de to uhyggelige Fyre, der lusker omkring Huset, barrikaderer sig i Hytten og beslutter at forsvare den og de unge Piger til sidste Bloddraabe.

Tyvene griber nu til deres Revolvere og foranstalter en Belejring af Huset. Denne pinlige Situation klares dog nogenlunde, men tilsidst ser det dog galt ud for de fire i Bungalowen, da deres Proviant slipper op. Naar Nøden er størst, er Hjælpen nær — og den kommer i Form af Bungalowens retmæssige Ejere . . . de førømtalte unge Mænd, som dybt krænkedede over Direktør Brown og hans Døtres Opførsel er vendt tilbage til deres Bungalow.

Efter at have slaæet Tyvene i Jordan gaar de for-
bavsede op mod Hytten, som de kan se er beboet.
Her faar de en mærkelig Modtagelse, idet Fy og Bi
tror det er Forbryderne og slaar dem i Gulvet med
en tung Knippel.

Misforstaaelsen bliver opklaret, og de unge Piger
tager sig venligt af de to sagesløse unge Gentlemen.
Imidlertid har Direktør Brown faaet Meddelelse om,
at de to unge Mænd er taget tilbage til deres Bun-
galow. Han tager øjeblikkelig derud for at give dem
en Undskyldning paa sine Døtres Vegne, men bliver
unægtelig forbavset over at træffe sine Døtre i Sel-
skab med de to underlige Mænd, som i sin Tid søgte
Plads hos ham. Han mener at være ude for en ufor-
staaelig Forelskelse fra sine Døtres Side og betaler
Fy og Bi med en stor Check, for at de skal give
Afkald paa Pigerne. Fy og Bi fjerner sig med Check'en
og bliver saaledes ikke Vidne til Direktørens For-
bløffelse, da hans Døtre kommer halende med de
unge Mænd og erklærer, at de vil forloves.

Fy og Bi trasker glade afsted gennem Skoven mod
beboede Egne. Bi betror Fy, at han har det Smykke,
som Tyvene søgte. Vore Venner vil nu bringe det til
Politiet og faa en stor Dusør, — de aner ikke, at Ty-
vene, som er kommet til Hægterne igen, lurende følger
efter dem. Efter en haard Forfølgelse kommer det til
et drabeligt Slagsmaal, hvor Fy og Bi ved Hjælp af
deres Snilde bliver Sejrherrer . . . .

Fyrtaarnet og Bivognen

PAS PAA PIGERNE!

PAS PAA PIGERNE!

En Laufilm

Optaget af Palladium

Iscenesat af

LAU LAURITZEN

Fotografer:

Carlo Bentsen og Einar Olsen

Personerne:

Direktøren	Chr. Schrøder
Hans Døtre	{ Lili Lani
	{ Marguerite Viby
To unge Herrer	{ Erling Schroeder
	{ Edouard Mielche
Kammertjeneren	Alex Suhr
Sekretæren	Juliette Brandt
To Indbrudstyre	{ Poul Guldager
	{ Aage Bendixen
Vandrefuglene	{ Chr. Arhoff
	{ Arthur Jensen

samt

Fyrtaarnet

Bivognen

Pas paa Pigerne!

Der er mange Maader at rejse paa! Den rige Direktør Browns to unge Døtre foretrækker en første Klasses Kupé i et Hurtigtog. Medens Toget suser hen ad Skinnerne paa Vej mod den store By, gør de unge Damer paa en mærkelig Maade Bekendtskab med to underlige Fyre, den ene lang og tynd, den anden lille og tyk ... Fy og Bi!

Fy og Bi er paa Vej til Hovedstaden for at søge Plads, de har en Introduktionsskrivelse med, og det viser sig, at den er til de unge Damers Fader.

„Jamen, hvad kan I da?“ spørger disse og ser paa de to mærkværdige Fremtoninger.

„Vi kan alt ... tilsammen altsaa! Hvad den ene ikke kan, det kan den anden ... og omvendt!“ svarer de med sejs sikre Smil. De unge Damer lover yderligere at lægge et godt Ord ind for dem.

Direktør Brown er imidlertid saa vant til sine Pigeboørns mange „Numre“ med ham, at han modtager Fy og Bi med megen Mistro, og da han ser, hvor underlige de ser ud, tror han, det er Forklædning, og smider paa en elskværdig, men bestemt Maade Fy og Bi ud ...

Vore to Venner, for hvem det var ramme Alvor, drager modløse bort. De havner nede ved en Lystbaadehavn, og da de er trætte, lister de sig ned i en Motorbaad og lægger sig til at sove.

De unge Piger har bestemt sig til at tage i Sommerlejr med deres Veninder, men Faderen befaler dem at blive hjemme, da de faar Gæster, to unge Herrer, Sønner af en rig Forretningsforbindelse og et passende Parti for dem.

Frøknene Brown er ikke sikre paa Faderens Smag, og de anbringer sig derfor ved et Vindue for at iagttage de to Gentlemen, naar de ankommer. En Bil kører op foran Huset, og to unge Mænd stiger ud, Pigerne er ved at besvime, saa frygtelige havde de nu ikke tænkt sig dem. De beslutter nu at flygte ud til Sommerlejren, og efter at have skrevet et rasende Brev til Faderen stikker de af ... lidet anende, at det er de forkerte unge Mænd, de har set ... de andre kommer nogle Sekunder efter og er særdeles elegante og charmerende.

For at komme ud til Sommerlejren maa Pigeboørnene sejle derud. I en frygtelig Fart iler de ned til Faderens Motorbaad og ser til deres Forbavselse, at Fy og Bi har slaaet sig ned der. De tror dog, at Faderen har antaget dem til at passe Baaden, og giver dem Ordre til straks at starte ...

Det er nemmere sagt end gjort, for Fy og Bi har aldrig før sejlet en Motorbaad, men de tager sig en overlegen Mine paa, og ved at trykke og trække i forskellige Grejer faar de Baaden i Gang. En saadan Sejlsads er aldrig før set paa noget Hav, Damerne er rasende, men maa finde sig i Bivognens ejendommelige Manøvrering, indtil Baaden pludselig gaar i Brand. Fy og Bi redder de unge Piger i Land paa en mere original end behagelig Maade. De

er strandet paa en øde Kyst, hvor der kun ligger en ensom Bungalow, som er laaset og forladt.

Fy og Bi bryder ind, og snart har de fire Skibbrudne faaet Ild paa Pejsten og indrettet sig efter Forholdene. Alt synes fredeligt, thi de fire i Bungalowen ved ikke, at denne af to farlige Forbrydere er brugt til Skjulested for et kostbart Smykke, som fornylig er stjaalet. Da Tyvene kommer og opdager, at Bungalowen er beboet, forsøger de paa forskellig Maade at faa deres Smykke igen. Vore to Helte, som har opdaget de to uhyggelige Fyre, der lusker omkring Huset, barrikaderer sig i Hytten og beslutter at forsvare den og de unge Piger til sidste Bloddraabe.

Tyvene griber nu til deres Revolvere og foranstalter en Belejring af Huset. Denne pinlige Situation klares dog nogenlunde, men tilsidst ser det dog galt ud for de fire i Bungalowen, da deres Proviant slipper op. Naar Nøden er størst, er Hjælpen nær — og den kommer i Form af Bungalowens retmæssige Ejere ... de føromtalte unge Mænd, som dybt krænkedes over Direktør Brown og hans Døtres Opførsel er vendt tilbage til deres Bungalow.

Efter at have slaet Tyvene i Jorden gaar de forbavsede op mod Hytten, som de kan se er beboet. Her faar de en mærkelig Modtagelse, idet Fy og Bi tror, det er Forbryderne, og slaar dem i Gulvet med en tung Knippel.

Misforstaaelsen bliver opklaret, og de unde Piger tager sig venligt af de to sagesløse unge Gentlemen. Imidlertid har Direktør Brown faaet Meddelelse

om, at de to unge Mænd er taget tilbage til deres Bungalow. Han tager øjeblikkelig derud for at give dem en Undskyldning paa sine Døtres Vegne, men bliver unægtelig forbavset over at træffe sine Døtre i Selskab med de to underlige Mænd, som i sin Tid søgte Plads hos ham. Han mener at være ude for en uforstaaelig Forelskelse fra sine Døtres Side og betaler Fy og Bi med en stor Check, for at de skal give Afkald paa Pigerne. Fy og Bi fjerner sig med Check'en og bliver saaledes ikke Vidne til Direktørens Forbløffelse, da hans Døtre kommer halende med de unge Mænd og erklærer, at de vil forloves.

Fy og Bi trasker glade afsted gennem Skoven mod beboede Egne. Bi betror Fy, at han har det Smykke, som Tyvene søgte. Vore Venner vil nu bringe det til Politiet og faa en stor Dusør, — de aner ikke, at Tyvene, som er kommet til Hæfterne igen, lurende følger efter dem. Efter en haard Forfølgelse kommer det til et drabeligt Slagsmaal, hvor Fy og Bi ved Hjælp af deres Snille bliver Sejrherrer ...

Film-Kurier

Pat und Patachon

und Freiersfüßen

Pat und Patachon

auf

Freiersfüßen

Regie: Lau Lauritzen

Pat . . . . . Carl Schenstroem

Patachon . . . . . Harald Madsen

*

Verleih für Deutschland:

**Deutsches
Lichtspiel-Syndikat A. G.**

BERLIN SW48

Da ist doch unseren beiden Freunden wieder einmal eine ganz sonderbare Sache passiert: Zwei junge Mädchen, Tilly und Cilly — selbstverständlich liebreizend, selbstverständlich nett — atmen erleichtert auf, als sie im D-Zugabteil allein gelassen werden. Ein Reisegrammophon fordert zum Tanze auf — — welches junge Mädchen würde da wohl widerstehen?

Doch unter den Bänken des Abteils regt sich plötzlich etwas: Hände tasten nach vorn, Körper schieben sich nach . . . Pat und Patachon erscheinen. Ebenso schnell erscheint aber der Schaffner und treibt die beiden, die auf billige Weise in die Stadt kommen wollten, hinaus. Cilly und Tilly bedauern, daß durch ihren unwillkürlichen Angstruf die beiden armen Teufel Unannehmlichkeiten haben sollen, rufen den Schaffner zurück, zahlen für Pat und Patachon die Fahrkarten und sitzen nun den beiden komischen Reisegefährten halb belustigt, halb angstvoll gegenüber. Die nahe Stadt ist ihr gemeinsames Ziel. —

Billy und Willy sind junge Leute, mit sonderbaren Ideen: Sie hausen allein in einer Blockhütte am Meer, als sie von ihrem Vater die Nachricht erhalten, daß man sie mit Sehnsucht in der Stadt erwartet: Ein Geschäfts-

freund habe zwei entzückende Töchter, die keinen heißeren Wunsch hegen, als zu heiraten, und wer paßt besser zusammen als Cilly, Tilly, Billy und Willy? Schnell packen sie ihre Siebensachen und fahren in die Stadt, um sich dem zukünftigen Schwiegervater vorzustellen. Doch kaum haben sie ihre Hütte verlassen, als zwei verdächtige Individuen, Tim und Tom, auftauchen, in die Hütte einsteigen und sich es hier bequem machen . . . und ein sehr wertvolles Schmuckstück, das sie bestimmt nicht gegen quittierte Rechnung gekauft haben, im Kamin unter Holzscheiten verbergen.

Cilly und Tilly bitten, in der Stadt angekommen, ihren Vater, Pat und Patachon anzustellen. Doch — wie alle Väter

hübscher Töchter — ist auch dieser argwöhnisch; er vermutet hinter Pat und Patachon unliebsame Konkurrenten für Billy und Willy und weist ihnen die Tür. Pat und Patachon gehen um eine Enttäuschung reicher zum Hafen und machen es sich in einem Motorboot bequem.

Indessen haben Cilly und Tilly von der Absicht ihres Vaters, sie zu verheiraten, gehört und werden von der Sekretärin zum Fenster gerufen, um sich die eben Angekommenen anzusehen.

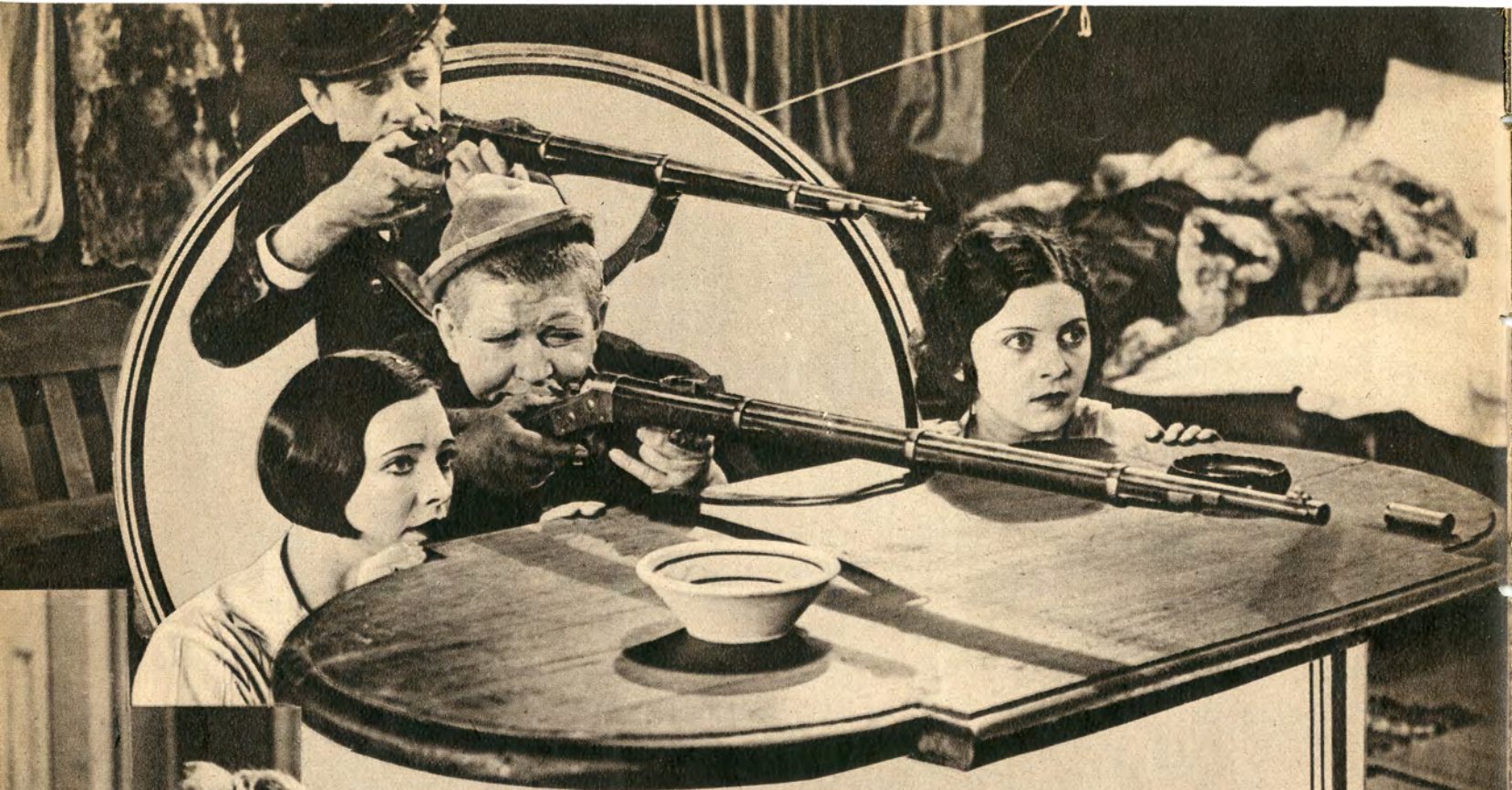
O Gott, was sind das bloß für Vogelscheuchen! Sommersprossen, nackte Knie, grobrandige Brillen . . . Zwei echte rechte Wandervögel! Cilly und Tilly sind natürlich mit der Wahl ihres Vaters nicht einverstanden, sie schreiben einen Brief, daß sie das Haus verlassen, und eilen davon. Natürlich liegt hier nur ein Mißverständnis vor, denn: Billy und Willy befinden sich bereits im Privatkontor und sind nicht wenig erstaunt, als sie hören, daß ihre „Bräute“ auf und davon sind. Man beschließt die Flüchtigen einzuholen, die aber indessen ihr Motorboot erreicht haben und dort ihre Freunde Pat und Patachon wiedersehen.

Richtung Strandbad geht es im Volldampf: 40 — 50 — 60 km legen die unfreiwilligen Kapitäne vor. Dreimal ent-rinnen sie der Gefahr, gerammt zu werden — das vierte Mal haben sie es erreicht. Die vier steigen

ins Rettungsboot und sind noch nicht weit entfernt, als das Motorboot in die Luft fliegt. Aber auch das Rettungsboot ist nicht wasserdicht, und so erreichen die vier schließlich als Schiffbrüchige das Ufer. Aber nicht das Strandbad haben sie erreicht, sondern die Blockhütte, und in dieser quartieren sie sich ein, so gut es geht, oder besser gesagt, so schlecht es geht; denn es geht überhaupt nicht! Tim und Tom haben die Neu-angekommenen gesehen und planen einen regelrechten Überfall. Die Nacht sinkt hernieder, als von hüben

und drüben Schüsse fallen. Pat und Pat-
achon entdecken ihr Feldherrntalent. Von
allen Seiten krachen die Salven, so daß
Tim und Tom die Überzeugung gewon-
nen haben, die Belagerten hätten Nach-
schub erhalten.

Die Blockhütte wird bis zum Morgen-
grauen heldenhaft verteidigt. Doch die
Munition geht zu Ende, und Hunger ha-
ben die vier auch! Da naht endlich die
Rettung. Billy und Willy treffen mit dem
Vater Cillys und Tillys ein, die Paare fin-
den sich und Pat und Patachon werden
mit einer größeren Summe abgefunden.

Und noch ein weiteres Geschäft haben sie gemacht: sie haben den geraubten Schmuck, auf dessen Wiedererlangung eine große Belohnung ausgesetzt war, gefunden.
So ziehen unsere beiden Freunde mit neuen Hoffnungen auf neue Abenteuer in die Welt.

Veranstaltet "Film-Kurier" G.m.b.H. Tageszeitung (Verlag Alfred Weiser, G.m.b.H.), Berlin W9, Köthener Straße Straße 37.
Für Deutschland: Einzelpreis 20 Pf.
Kunsterstdruck von August Scherl G.m.b.H., Berlin SW 68. Für den Inhalt verantwortlich: Hermann Weist, Berlin-Mariendorf